

אזור חזקיה

לע"נ רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר, ומאיר בן אליהו ומיכל ז"ל

ז"ל ע"י כולל ערב וגמ"ח "דרכי חזקיה" ע"ש רבי חזקיה זרובבלי בן נוראל ואסתר זצ"ל
ת.ד. 5711 י-ם לפרטים ותרומות: 050-4120812

העלון לעילוי נשמת
זהבה בת רחל ורחל בת שמחה

647

אנו זקוקים לעזרת הציבור

העלון נקלע לקשיים וחובות כבדים, על מנת שנוכל להמשיך לתחזק את העלון שעלותו כ-1,000 ש"ח בשבוע ומופץ 10,000 עותקים אנו זקוקים לתרומתכם. ניתן לקבל חסות על העלון, לע"נ, לרפ"ש או לזווג הגון. ניתן לפנות בטל: 050-4120-812

העלון לעילוי נשמת מורנו הרב שלום כהן זצוק"ל לע"נ מאיר זאב בן משה זצ"ל

סיפור לשבת קודש

כי מחסד לעולם לא מפסידים

הסיפור המיוחד הבא הוא סיפור על אמונה תמימה, סיפור לא כל כך מפורסם אבל ראוי היה שיתפרסם מקצה העולם ועד קצהו. שמו של הצדיק רבי אהרן קוטלר זצ"ל, ידוע ומוכר לכל יהודי חרדי, בעיקר לילידי ארה"ב. הוא הקים את עולם הישיבות באמריקה, באמצעותו שינה לגמרי את פני היהדות החרדית באמריקה. הוא עמד בראש ישיבת לייקווד שאולי היא הישיבה הגדולה בעולם. בנו וממשיך דרכו הגאון רבי שניאור קוטלר, כיהן כראש ישיבה לאחר פטירת אביו בשנת תשכ"ג.

כולם מכירים גם את בנו של רבי שניאור קוטלר, הלא הוא רבי מלכאל קוטלר, שלאחר פטירת אביו בשנת תשמ"ב, משמש הוא כראש ישיבת לייקווד.

מה שרבים אינם יודעים הוא, שלרבי שניאור היה בן נוסף בשם רבי מאיר קוטלר, שהיה תלמיד חכם עצום, למדן מופלג, צדיק אציל נפש וירא שמים שרבים חזו לו גדולות ונצורות, וששמו יזרח בשמי היהדות החרדית לא פחות מאחיו, אביו וסבו. כל זה לא קרה מהסיבות שנספר לקמן.

כשהגיע רבי מאיר לפרקו, הוא התארס עם משפחה חשובה מאוד בארצות הברית, אך כמה ימים לאחר אירוסיו חש שלא בטוב והובהל לבית הרפואה. בבית הרפואה הוא נשלח לבדיקות והתוצאות היו נוראות ביותר.

הבשורה הנוראה הראשונה היתה שהחתן הטרי חולה במחלה הארורה. והבשורה הנוראה עוד יותר היתה, שהמחלה כבר התפשטה בכל גופו. הרופאים נתנו לו אפס סיכוי החלמה, והוסיפו כי על פי הערכותיהם לא נותרו לו אלא שבועות בודדים של חיים.

משפחת קוטלר קיבלה את הבשורה בצורה קשה מאוד. הכלה היתה כמובן שבורה ורצוצה, כל כך התפללה לחתן בן תורה תלמיד חכם, והנה...

הורי הכלה פנו למשפחת קוטלר ורמזו להם שאולי טוב יהיה לבטל את האירוסין כי אין שום ענין שהכלה תתמודד עם אסון כזה, וכל זה עבור בחור שהיא בקושי מכירה. משפחת קוטלר מצידה אמרה למשפחת הכלה שהם יבינו כל צעד שהם יעשו. הורי הכלה אמרו לביתם שהדבר הנכון שכדאי לעשות זה לבטל את השידוך ולהימנע מכל הטלטלה הרגשית שהיא אמורה לעבור, אך כאן נכונה להם הפתעה: הכלה סירבה. היא אמרה, זכיתי להתארס עם צדיק ותלמיד חכם עצום, אני לא מתכוונת לעזוב אותו רק מפני שנעשה חולה, להיפך אם ניתנה לי אפשרות לעשות חסד עם אדם גדול כזה והיה זה שכרי וגורלי ואני אתמודד.

הוריה ראו בעמדתה סימן לכך שהיא צעירה מידי ולא מבינה את משמעויות החלטתה, הם שכנעו אותה לבוא עמם לגדול הדור של אמריקה באותם ימים, הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין זצ"ל. רבי משה פיינשטיין שמע את ההורים ולאחר מכן שמע את טענות הכלה, חשב מספר רגעים ואמר: "לו הכלה היתה רוצה

לעזוב הרי שלא הייתי אומר מילה אחת, אך מכיון שהיא מביעה התנגדות נמרצת לעזוב את הבחור, אומר לכם ולה רק את זאת- עליכם לדעת שחיבור בעולם הזה יש לו המשך בעולם הבא בגן עדן, הכלה שלפנינו אינה רוצה לפספס חיבור נצחי עם יהודי נעלה שכזה, לכן אני ממליץ לאפשר לה להינשא גם אם זה יהיה רק לזמן קצר ביותר, ובידיעה ברורה שהוא עלול להסתלק מן העולם לפני החתונה או זמן קצר אחריה". ואז הוסיף "למרות זמני הדחוק, אשמח לסדר את הקידושין בחתונה הזאת".

הם יצאו משם ללא ספיקות, גדול הדור אמר ולא היה להם שום פקפוק על דבריו. הכלה ביקשה להקדים את החתונה ככל האפשר כדי להספיק ולהינשא לאותו תלמיד חכם עצום ולזכות לחיבור עמו בעולם הזה ובעולם הבא.

החתונה התקיימה לאחר שבוע וזאת היתה חתונה עצובה, עצובה בדיוק כמו שחתונות מסוג זה אם בכלל מתקיימות, יכולות להיות. אנשים התהלכו אחר החתן בבואו לכסות את הכלה ולא יכלו להימלט מההרגשה ומהמחשבה שתוך זמן קצר הם יצטרכו לכסות את החתן בעפר, רק המחשבה הזו גרמה לבתי נשלט אצל כל הנוכחים בחתונה העצובה הזו, כולל החתן והכלה.

בסידור הקידושין כווד רבי משה פיינשטיין בעצמו, מיד לאחר החופה לעיני כל הנוכחים הנרגשים בירך את הזוג הצעיר במילים הללו: "זה עתה בירכנו את הברכה והתקין לו ממנו בנין עדי עד, אני מברך את החתן והכלה שתזכו לילדים".

החתן והכלה פרצו בבכי, לא מפני שחשבו שהברכה תתקיים, אלא מפני שהם ידעו שהיא לא תתקיים, ושהברכה הזו כמו נגעה בעצב הכי רופף שלהם. לכולם היה ברור שהברכה הזו אינה אלא מליצה, והם חשבו בליבם שזה מדובר בלעג לרש דאורייתא, רק נכשלו שמתחו בליבם ביקורת על גדול הדור על ברכתו הבלתי הגיונית בעליל.

הזוג החל את חייו, כולם מסביב החלו לספור את הימים מחשש לנורא מכל, והחתן, לא רק שמצבו לא הורע אלא להיפך, התפשטות המחלה הואטה וגם אם עדיין היה ברור שגברא קטילא הוא, עבר חודש ועוד חודש והחתן עדיין חי וקיום בניגוד לתחזיות של האופטימיים שברופאים שנתנו לו לכל היותר חודשיים.

והנה הגיעה הבשורה שלא תאמן: האישה נפקדה, ותשעה חודשים לאחר מכן נולד לזוג בן זכר והחתן חי וקיים כנגד כל הסיכויים. יהדות אמריקה היתה בהלם. הבשורה התפשטה במהירות, כולם ראו מול עיניהם את ברכתו של גדול הדור רבי משה פיינשטיין מתגשמת.

הברית התקיימה ברוב עם, והפעם בניגוד לחתונה המאוד עצובה היתה זו ברית שמחה מאוד מאוד, מפני שהיא היתה התגלמות התקווה והאמונה, ההיפך הגמור מטקס החתונה שאפיין אותו יאוש גמור. כמה שבועות לאחר הברית חש רבי מאיר קוטלר כי פניה של אשתו אינם כתמול שלשום. הוא חשש שאולי הלידה גרמה לה לעצב ולדכאון, אך היא הרגיעה אותו, היא בריאה לחלוטין ואפילו שמחה עד מאוד.

"אז מדוע את מהורהרת כל כך?" ביקש רבי מאיר לדעת. לקחו לו כמה ימים עד שהצליח לפתוח את סגור ליבה, ואז

רבי שניאור קוטלר מגיע לבקר את האדמו"ר מבלז'וב שהיה ניצול שואה, וזה אומר לו: "אבידתי גדולה מאבידתיך, לך לפחות יש מצבה לבכות לידה, אבל הבן שלי", כך אומר האדמו"ר מבלז'וב, "נהרג באושוויץ ואין לי קבר לבכות לידו. לך הוא השאיר שני בנים זכרים שיתנו לו נצחיות, ואילו בני לא השאיר אחריו זרע של קיימא", ורבי שניאור קוטלר השבור שלא קיבל ניחומים מאיש אומר לו: "ניחמתני, ניחמתני".

לכאורה, הסיפור המופלא הזה מסתיים כאן, אבל זהו שלא. כאן מתחיל סיפור חדש ומסעיר לא פחות. כשנה לאחר מכן נמצא לאלמנה שידוך, אלמן כמותה שגם לו היו שני ילדים. הם נישאו וחיו באושר. עוברת שנה, עוברת שנתיים וילד אין. עוברים ארבע וחמש שנים והם לא זוכים לילד משות, והתמיהה גדולה, שהרי כל אחד מהם הצליח להביא ילדים מנישואי הראשונים, כיצד יתכן שלפתע נוצרה בעיה?

הלכו לדרוש אצל כל הרופאים והם קבעו שאכן יש בעיה קשה אצל האישה, ואז הם מגיעים לפרופסור מומחה הכי גדול באמריקה, ולאחר שזה ערך את בדיקותיו החליט לשתף אותם במה שכל הרופאים לא העזו לומר עד כה. ומה אומר להם הרופא אם לא כך: "דעו לכם שראיתי וטיפלתי באלפי מטופלים, ואני מוכן לשים נפשי בכפי ולהישבע שהגברת הזו לא רק שלא יכולה ללדת אלא ע"פ ההיגיון. אני לא יכול להאמין שהיא ילדה אי פעם".

הם הביטו בו בתדהמה והוא הוסיף ואמר: "יש מקרים שיש להם פתרון ויש מקרים שאין להם פתרון, אבל כאן מדובר במקרה שאין בכלל שאלה רפואית, מפני שע"פ הטבע אין שום סיכוי שאישה זו מסוגלת בכלל להוליד ילדים". ועוד הוסיף: "כרופא אני מאמין בניסים, אך ע"פ מה שראיתי אני מחויב להאמין בנס, כמו כל הרופאים שהראיתי להם את ממצאי הבדיקה, הם הגיבו כמוני, אין שום סיכוי רפואי, רק נס". ואכן לזוג הזה לא נולדו ילדים עד יום מותם, הם גידלו את ארבעת ילדיהם במסירות ושמו בחלקם הגדול.

את הסיפור שמענו מהרב חיים ולדך, ששמע ממקור מהימן, והמסר והתובנה מסיפור זה הוא שבני אדם סבורים שהם עושים חסד עם הזולת, ולא מעלים בדעתם שהם עושים חסד עם עצמם.

משפחתה של הכלה הצעירה היתה בטוחה שהיא עושה חסד בלתי יאומן עם רבי מאיר קוטלר, לא סתם חסד אלא הקרבה של חיים למענו, ואכן זה מה שהיא התכוונה לעשות וגם עשתה. אבל האמת כפי שהיא התגלתה כמה שנים לאחר מכן, שאם היא לא היתה נישאת לו, לא היתה זוכה לברכתו של הצדיק והיתה נשארת ערירית חשוכה לילדים ללא שום המשך. אז זה החסד שעשתה חזר אליה, ובזכות ברכת הצדיק זכתה לשני ילדים ונישאה לנישואים שניים באושר עד שנסתלקה לבית עולמה מוקפת בצאצאיה הרבים.

ויש משמעות נוספת למושג עולם חסד יבנה, כי מחדס לעולם לא מפסידים, חסד בונה עולמות אחרים אבל בעיקר את עולמך אתה, וזו שהלכה אחרי בעלה במדבר בארץ לא זרעה זכתה גם זכתה.

(24/7)

היא אמרה לו במילים הללו: "ראה נא, כשגדול הדור בריך אותנו לאחר השמחה הגדולה, היינו קטני אמונה, אך כעת שנינו ראינו במו אינינו שברכת הצדיק התקיימה בדרך ניסית שלא ניתן לתאר ככתבה וכלשונה ונגד כל הסיכויים".

"אכן כן", הסכים רבי מאיר, "אך מה לך מהורהרת וטרודה?" שאל. היא השיבה: "חשבתי היטב על ברכתו, שים לב למה שרבי משה פיינשטיין אמר: "אני מבטיח שיהיו לכם ילדים", לפי מה שאני יודעת מיעוט רבים שניים, זה אומר שברכתו עדיין לא הסתיימה, וכל עוד לא יהיו לנו שני ילדים אתה תחיה, האם אתה יורד לסוף דעתך?" שאלה.

רבי מאיר למד מספיק גמרא כדי לתפוס את כוונתה באמצע המשפט, והוא היה מספיק בעל טקט כדי לשתוק ולהמתין להמשך דבריה.

"אני הולכת לי וחושבת בימים האחרונים עד כמה זכיתי להינשא לבן תורה צדיק שכמוך, וגם להביא ממנו בן זכר, רק כעת אני פוחדת שאם ייוולד לנו עוד בן אתה..."

רבי מאיר הנהן בראשו, כאומר חשבתי על כך. "אז מה ניתן לעשות?" הוא שאל אותה.

"חשבתי גם על זה", אמרה רעייתו, "ואז נזכרתי ברחל אמנו שאמרה ללכת וללמוד עשרים וארבע שנים, אז גם אני אנהג כמותה, אני אקריב קורבן ואסכים שתלך ותלמדי בבית המדרש כפרוש אמיתי ותהיה גדול כמו אביך וסבך, אתה תשאר בחיים ועם ישראל ואני נרוויח גדול בתורה כמו רבי עקיבא ע"ה".

רבי מאיר בכה בכי תמחרים, עד כמה שהעריך את אשתו הוא לא העלה בדעתו באיזה דרגה היא נמצאת. הוא החל במשא שכנועים להניא אותה מהחלטתה, וניסה להסביר לה כמה קשיים היא עלולה לעבור, אך היא כמנהג הפסוק לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרעה, איתנה בדעתה. מה עושים יהודים שמסתפקים מה לעשות? פונים שוב לגדול הדור רבי משה פיינשטיין להתייעץ עמו. האישה היתה בטוחה במאה אחוז שגדול הדור יסכים לדעתה, אך היא הופתעה לחלוטין. רבי משה פיינשטיין היה נחרץ נגד הרעיון. "לא זו הדרך", אמר, "יהודי צריך לנתב את עצמו אך ורק לפי רצון התורה, וזו ציוותה פרו ורבו. דרך הפרישות אינה דרכו של עולם ואינה דרכה של תורה, ואל לך לחשוב חשבונות של מעלה לקיים את מצות הכתוב "ודבק באשתו והיו לבשר אחד".

כמו בפעם הקודמת, האישה לא הרירה על החלטתו, וגם הפעם שבה הביתה, אמנם בלב כבד אך בהחלטה נחושה.

עשרה חודשים נוספים חולפים ולזוג נולד עוד בן זכר. ביום השמיני התקיימה הברית ברוב עם, אך הפעם השמחה היתה מהולה בתחושה מעיקה, שכן הכל ידעו מה משמעות הדבר, ברכתו של הצדיק.

יומיים לאחר הברית הסתלק רבי מאיר קוטלר לבית עולמו. אמריקה באבילות, האישה בצער נורא, משפחת קוטלר באבילות קשה.

אנו פונים לציבור הקוראים היקר, אנא תנו לנו כח ויכולת להמשיך החזקת הכולל, הגמ"ח והעלון 'דרכי חזקיה', אנו משתדלים שההכנסות יהיו קודש למטרות הללו ואין לנו הוצאות מזכירות, ניקיון וכדו'. **תבורכו מפי עליון!**

לרפואה שלימה:
מיכל בת שמחה, משה בן רוזה, אלעזר בן משה, שולמית בת שושנה, יעקב בן מיכל, תמר בת שרה, אילה בת מרים, יעל בת דבורה,

לעילוי נשמת: **זוהר עליזה עיישה בת אסתר, אליהו בן גוהר, רחמים בן חנום בשי, עמנואל בן אירן, משה זאב בן מרדכי בן רבקה,** שבתאי יששכר בן דב, דבורה בת צבי, רחל בת זוליקה, רותם בן סליה, חנה בת נושא, מרים בת יוכבד, צפורה בת אסתר, ככב בת גוהר

אנא התפללו על זוגות שלא זכו להפקד ברזע של קיימא!

יחזקאל בן מהין ורעייתו כרפמיס בת שרה, מנשה בן טובה ורעייתו, הרצל בן כותן ורעייתו, ששון בן רעיה, יצחק בן תמר ורעייתו, דוד בן חנה ושושנה בת אסתר, וירון מנשה בן פנינה ורעייתו. ענבל ג'מילה בת מרגלית לבנים זכרים, דניאל בן מהין ורעייתו, יוסף חיים בן שרה ורעייתו.

נא להתפלל לרפואת פנחס בן שמחה

להצלחת: שמואל בן דונה, מרגלית בת ג'מילה

נא להתפלל לזוג הגון:
איתמר בן יהודית, חיים בן זוהרה, אילה בת שולמית, תמר בת יהודית, יוסף עובדיה בן משה, מרים אסתר בת רחל, שרה בת לאה, משה בן רשל, רבקה בת רחל

העלון להצלחה בכל העניינים, לפרנסה ברווח ולזוג הגון ליוסף בן שולה

שדכנית (לבחורים מגיל 30+): א-ה: 21:00 - 22:30
טל: 036766049
שידוכי "חסדי חיי שרה" בימים ג', ד' ה' בשעה 9:00 - 10:00 058-3297225
ניתן לפרסם ספרים בתוכנת אוצר החכמה עוד c9595@okmail.co.il

מוהל מוסמך לשם שמים (בחינם) בהמלצת הגר"ש מחפוד שליט"א 0559260027. מוהל מוסמך לשם שמים, תלמידו של הרב אורן: 0583207037. אברך מוהל מוסמך לשם שמים 0527646963.